Reciclatge urbà a Girona

El llibre 'Girona XX-XXI. Geografia urbana d'una ciutat en moviment' repassa l'evolució urbanística de Girona els últims 40 anys
L'autor, Narcís Sastre, ho analitza des de la doble vessant de geògraf i exregidor a l'Ajuntament

Un passeig per copsar com ha evolucionat l'urbanisme a Girona al llarg dels últims 40 anys i una pinzellada de propostes de com pot evolucionar. Així és com l'autor, Narcís Sastre, defineix Girona XX-XXI. Geografia urbana d'una ciutat en moviment (Llibres del Segle, col·lecció Què us diré). Com a diagnosi, Sastre analitza una dotzena d'actuacions urbanístiques que han dibuixat la ciutat actual. Un dels fils conductors és el concepte de "reciclatge urbà", que, segons Sastre, és un dels trets diferenciadors d'aquesta evolució de Girona. Les ciutats, Girona com totes, no poden anar creixent ampliant els límits exteriors. "Hi ha una sèrie d'accions que, a partir dels anys setanta, permeten transformar espais amb usos que esdevenen obsolets en nous espais públics per a la ciutadania", diu Sastre. Alguns exemples concrets d'aquesta evolució són el parc Migdia, el parc Central i la plaça 1 d'Octubre (antiga plaça de la Constitució), amb els canvis que queden reflectits a les imatges que il·lustren aquesta crònica.

Aquest reciclatge urbà se subdivideix en més categories: reciclatge gris per referir-se a places o noves zones d'habitatge, com ara els Químics, i reciclatge verd quan l'actuació afecta àrees periurbanes, com ara les deveses d'en Bru (on antigament hi havia activitats d'extracció d'àrids) i el parc de les ribes del Ter (abans hortes periurbanes descontrolades o abocadors de runa), que es transformen en parcs urbans. En cada un d'aquests exemples, Sastre analitza si els objectius s'han aconseguit o si s'arrosseguen encara evolucions necessàries. Un dels al·licients del llibre és que l'autor –geògraf i amb formació en l'àmbit paisatgístic i mediambiental–, va ser regidor de Paisatge i Hàbitat Urbà a Girona (2016-2019), i no s'estalvia l'autocrítica.

Una segona part de l'estudi apunta cap a l'evolució futura de la ciutat. Seguint el fil conductor del reciclatge urbà, l'autor té clar que encara hi haurà oportunitats: què passarà amb l'espai ocupat avui per Clínica Girona a l'Eixample? També hi ha altres espais on la ciutat pot recuperar terreny per posar-lo a disposició de la ciutadania: el que ocupen avui els cotxes, els vehicles privats, que representen el 50% de les emissions de CO_2 a les ciutats. L'ampliació de voreres i terrasses en detriment dels cotxes (mesures aplicades arran de la pandèmia) van en aquest sentit.

El capítol que més debat sens dubte generarà és el que es titula Això qui ho paga? Només per fer boca, algunes de les pistes que apunta l'autor: més IBI, pensar en possibles peatges per als vehicles que vulguin accedir a la ciutat, en possibles augments de l'aparcament a la via pública... "No serà fàcil –admet Sastre–. Hauríem de ser més atrevits, fer un pas endavant, anar cap a un canvi modal. No podem seguir amb el protagonisme que té el cotxe avui a la ciutat." "Caldrà acompanyar-ho de molta pedagogia i consensos", conclou. El que sí té clar Sastre, i que el títol del seu llibre ja apunta amb la idea de "ciutat en moviment", és que Girona ni s'ha acabat ni pot deixar d'evolucionar.

Publicat a:
-El Punt Avui. Girona 20-09-2021, Pàgina 21

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/societat/article/6-urbanisme/2030356-reciclatge-urba-a-girona.html